

[Aage Frandsen]

højere grad bliver det, som vi har anført i vores punkt 2 c, hvor der står »Forskere og andre med ekspertviden om danske og ikke mindst udenlandske erfaringer med demokrati på arbejdspladsen«. Så kan det blive den kreds af mennesker, man særlig koncentrerer sig om.

Når vi også har taget de andre med, dem under punkt 2 a og b, nemlig lønmodtagerrepræsentanter og repræsentanter for arbejdsgiverne, er det egentlig ikke, fordi vi synes, det er så vigtigt. Men vi troede bare, der var nogle andre, der syntes, det var vigtigt, at arbejdsmarkedets parter ikke blev udelukket fra sådan en diskussion og sådan en bearbejdning. Vi synes egentlig, det er meget fint, hvis man i stedet for på et tidspunkt lander på, at det er eksperter og folk med forskningserfaring, der skal med i udvalget.

Jeg giver arbejdsministeren ret i, at vi netop i Danmark har dygtige arbejdsmarkedsforskere, og det er da helt klart, at jeg har tænkt på nogle bestemte personer, som jeg kunne forestille mig at ministeren – hvis ministeren nedsætter et sådant udvalg på et tidspunkt – kunne benytte sig af, for vi har nogle.

Det, vi nok mangler noget af i Danmark, er relationen til, hvordan man gør det andre steder. Danske arbejdsmarkedsforskere forskning i danske forhold er god nok, men relationen til, hvordan man har gjort i andre lande, er nok ikke så god. I hvert fald er det noget, som vi eller jeg ikke har tilstrækkeligt kendskab til. Men det er muligt, at den viden allerede eksisterer et sted, og derfor synes jeg, at vi gennem udvalgsarbejdet skal finde frem til, hvad det er for en viden.

Jeg takker for, at regeringen og regeringspartiernes ordførere har givet, skal vi sige principiel tilslutning til tankegangen i forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil gerne anholde hr. Aage Frandsen på bemærkningen om, at – sådan forstod jeg det i hvert fald – der var lagt op til fra Socialdemokratiets side, at vi ville holde nogle uden for et eventuelt kommende udvalgsarbejde. Det har vi nu ikke villet, og det sagde jeg ikke i min ordførertale. Jeg satte spørgsmålstegn ved, om vi skulle have et udvalg, og har ikke i ordførertalen forholdt mig til spørgsmålet om, hvordan et eventuelt udvalg skulle sammensættes.

Vi sagde: Lad os søge ekspertisen først, lad os se, hvad der er af litteratur, lad os se, hvad der er af huller, og så tager vi stilling til spørgsmålet om et udvalg.

Vi ønsker altså ikke at holde nogen uden for et eventuelt kommende udvalgsarbejde. Det vil vi tage stilling til til den tid.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Aage Frandsen: Selvfølgelig er det legalt at gå efter et politisk mål. Det er det, det handler om. Det er derfor, vi står her, og det er det, vi alle sammen forsøger at forfægte.

Men det må da være lige så legalt, at man forsøger at se tingene i sammenhæng. Jeg har erkendt, at selvfølgelig er det afgørende, hvem der fremsætter forslaget, for så ved man, hvilke mål de har. SF har andre mål end Venstre, det er da helt legalt, men så må hr. Aage Frandsen også tilgive mig, at jeg læser forslagene i det lys, som jeg ved de er fremsat i. Det kan ikke være helt rimeligt, at både hr. Aage Frandsen og hr. Jørgen Estrup i dag kører på, at jeg er meget afvisende, og siger, det er næsten, ikke uanstændigt, men upassende.

Det synes jeg ikke er rimeligt at sige. Når jeg lægger to og to sammen – og det gør jeg ved at tage hr. Aage Frandsens forslag, 1. spalte i bemærkningerne på side 3, og det kommer før side 4 – så kan jeg ikke lade være med at bemærke, at der står, at efter SF's opfattelse er det utrolig vigtigt med en øget indflydelse til lønmodtagerne i form af demokrati på arbejdspladsen. Lidt senere hedder det også, at lønmodtagernes indflydelse er en væsentlig produktionsfaktor.

Ja, det er muligt, den er det. Men det er den ikke ud fra mit synspunkt, ud fra Venstres synspunkt, for vi tror ikke på, at arbejdspladser da kan fungere. Derfor har jeg noteret mig, at hr. Aage Frandsen sagde, at man ville tage alle erfaringer med i de overvejelser, som følger, når udvalgsarbejdet er slut. Jeg har jo til min store gru erfaret, at der er flertal for det.

Jeg håbede inderligt – jeg tror det ikke – at der var nogle forsøg, der var gjort et eller andet sted, og hvor man kunne få virkeligheden at se på tryk, nemlig med nogle erfaringer, som selvfølgelig er uhyre dårlige.

Men vi afventer. Vi har noteret hr. Aage Frandsens synspunkter. Dem vil jeg så vende